

o wee, o jay

*weemoed van de woorden:
waarom ging je nooit mee
wanneer de nevel nog over
de meersen hing en de poor
werd geknoopt, de fuiken
uitgezet en dan het lange
wachten als op de verduistering
van een hemellichaam*

*weemoed van de woorden,
nooit gaat ze over, steeds ligt
een boot in het roerloze water
omringd door lisdodde en kroos*

*na de doorbraak van de zon
de vrolijke fanfare van dotterbloem
en plomp, de weiden die plots
afbraken, koeien trokken rare
snoeten naar hun spiegelbeeld*

*weemoed van de woorden
je neemt ze als reisgoed mee:
geen eiland in een verre zee
of je gaat de dijk weer af,
naar iris, paarse distel*

*geen struikgewas of weer
loop je langs struweel van wilgen,
bij kattenstaart en balsemien
en voor je uit rent een fazant,
een kraag van bont en kopergroen*

*weemoed van de woorden,
waarom ging je nooit eens mee,
met poorstok, lieslaars, deemoed
in de ogen van wie weten dat
geduld de schone deugd is van
al wat mag en niets dat moet*

*zoals het land erbij lag, dijk
en beemden, de rivier die droomde
dat hij nog stroomde en het was
niet meer dan louter wind:*

*‘weemoed van de woorden
neem me mee naar het kind’*

Staf De Wilde